

השלישית לא ראתה גם ביום השלישי אין
נחשבת פעמיים זו לעקירה].

מתרניין:

נשים בדם בתוליהם — הרוי הן בגפניות:
יש גפן שיינה אדום, ויש גפן שיינה שחורה,
ורק ייש אשא שדם שלה אדום ויש שדם
שלה שחורה.
ויש גפן שיינה מרובה ויש גפן שיינה מועט,
וגם בנשים אין כמות הדם שווה
בכלן(147).

פעמיים ביום שלשים, הגיע يوم עשרים ולא
ראתה(144), והגיע يوم שלשים ועתה, בפעם
השלישית — לא ראתה בו, נער בכך הוסת
שאינו קבוע ליום השלישי.

ולכן אם הגיע يوم עשרים וראתה(145) —

סד-ב הותר يوم שלשים, לפי שוסת שאינו קבוע
נעקר בפעם אחת, ונאסף يوم עשרים הקבוע,
על אף שבפעמיים הקודמות לא ראתה ביום
העשרים וראתה בשלושים. מפני שאורח של
העשרים — בזמננו בא! ואינו נעקר אלא
בשלש פעמיים. [וואע"פ שלוש פעמיים לא
ראתה ביום עשרים(146), כיוון שבפעם

145. הרמב"ן ביאר שסוגיותנו עוסקת בוסת
הפלגה [וכמברואר בהערה 143], ופירש שהגיג
יום עשרים וראתה' הכוונה שעברו מיום הל'
שהיתה אמרה לראות בו עוד שלושים ימים.
וחידש הרמב"ן שאף על פי שבפועל לא ראתה
ашה זו חמשים יום נחשבת ראייה להפלגת
עשרים מפני שמחשייבים את היום הל' שהיתה
אמורה לראות בו כאלו ראתה, ואף על פי
שמסקנתה הגمرا לעיל [לט ב] שرك ראיות
בפועל קובעות וסת הפלגה, מכל מקום באשה
שכבר קבעה וסת מחשייבים גם את היום שהיתה
אמורה לראות בו כדי להחזירה לוסתת הקדום.

146. כן פירש רש"י, וקשה זו הייא דווקא
לגירושת הספרים שלפנינו שעבר יום ה' ג'
פעמיים, אבל לגירושת הרמב"ם הרוז"ה והר"ן
[המובאת בהערה 144] מדובר בברירתא שرك
פעמיים לא ראתה ביום כ'.

147. כתוב הר"ן שהחידוש במשנתנו הוא שלא
תאמר שכל דמי הבתולים שוונים במראהן וככל
שאין מראהו כمرאה הרגיל אינו דם בתולים,

[קפט יג] שכח נפקא מינה לדינה בין
הפיורותם.

144. הר"ן והרמב"ם [איסו"ב ח ח] גרסו
"הגיע يوم עשרים וראתה הותר שלושים ונאסר
עשרים" ופירשו שאף על פי שעדרין לא הגיע
יום שלושים שלא ראתה בו נעקר הוסת
שהוחרה לוסת הקבוע ממשת גם בעקבירה לוסת
שאינו קבוע. ובחז"א [פה לח] הקחש מהי
הרואה לרוב פפא שדי בפעם אחת שלא ראתה
כדי לעקור שתי ראיות, דלמא דווקא זהה לוסת
הקבוע שהיא עקירה אלימה עוקרת שתי ראיות.
ORAה בסדרי טהרה [קפט יט ד"ה אלא] שהוכחה
שרשי"י חולק על עיקר חידושו של הר"ן ואינו
סביר שתזכה לוסת הקudos מועילה לעקור את
הוסת.

הרוז"ה [השגות לבע"נ א ח] גרס גם כן
לגירושת הר"ן אולם הוסיף שלאחר שראתה בכי'
הגיע يوم ל' ולא ראתה, וביאר באור שמה
[איסו"ב ח ח] שהוקשה לווז"ה מהי הרואה
מהברירתא לרוב פפא, ולגירושתו שהגיע يوم ל'
ולא ראתה ניחא, שהעקריה היא בכך שלא
ראתה.